

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 המוחין, ולמעלה מזה, יש בהן אור מועט (שזוהי מדרגת תורה
 2 שבכתב), ו'אתון רב־בין' אותיות גדולות הן בספירת הבינה,
 3 מקור המידות ו'אף-על-פי-כן הנה דוקא בספירת המלכות,
 4 'אתון זעירין', החל מאות א' שהיא התחלת האותיות
 5 [שזוהו האל"ף ד'אנכי הני' ו'אתון רב־בין' (שזוהי מדרגת תורה שבכתב), ו'אתון
 6 אלקיך' 65, ששיף להודש
 7 ניסן, שבו הייתה יציאת מצרים
 8 שהיא הכנה למתן תורה שהוא מתן
 9 תורה המתחיל באות א"ף ל'מעלה
 10 מבריאת העולם (בהודש
 11 תשרי) שמתחיל באות ב"ת
 12 ד'בראשית']. הנה ב'אל"ף ו'זעירא' יאיר
 13 ו'זעירא' שכיום הוא קטן יאיר
 14 לעתיד-לבא אור גדול יותר
 15 מאשר ב'אל"ף רבתי' כיום,
 16 בזמן הגלות.
 17 וענן זה יתגלה ויאיר ללא
 18 העלמות והסתרים בגאולה
 19 העתידה, שאז תהיה הקצירה

1 אַנְפִּין' (שזוהי מדרגת תורה שבכתב), ו'אתון
 2 רב־בין' הן בספירת הבינה, ו'אף-על-פי-כן הנה
 3 דוקא בספירת המלכות, 'אתון זעירין', החל
 4 מאות א' שהיא התחלת האותיות [שזוהו האל"ף
 5 ד'אנכי הני' אלקיך' 65, ששיף להודש ניסן, שהוא למעלה מבריאת העולם
 6 (בהודש תשרי) שמתחיל באות ב"ת ד'בראשית']. הנה ב'אל"ף ו'זעירא' יאיר
 7 לעתיד-לבא אור גדול יותר מאשר ב'אל"ף רבתי'. וענן זה יתגלה בגאולה
 8 העתידה, שאז תהיה הקצירה שלאחרי הזריעה דכללות מעשינו ועבודתנו כל
 9 מִשָּׁךְ זְמַן הַגְּלוּת, וְכַאֲמֹר לְעִיל שֶׁתְּהִיָּה בְּחֹדֶשׁ נִסָּן, חֹדֶשׁ הָאֲבִיב, שָׁבוּ
 10 נִגְאָלוּ מִמִּצְרַיִם עַל-יְדֵי גֹאֵל רַאשׁוֹן, וְבוּ עֲתִידִין לְהִגָּאֵל עַל-יְדֵי גֹאֵל אַחֲרוֹן,
 11 הוּא גֹאֵל רַאשׁוֹן⁶⁶, מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, יָבֵא וַיִּגְאָלְנוּ וַיִּזְלִכְנוּ קִוְּמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ,
 12 בְּעִגְלָא דִּידָן.

מאורי אור א, נב. אוה"ת נח נה, ב. ביאווה"ז להצ"צ ח"א ע' רמא. ע' תתקא. סה"מ תר"ם ח"א ע' פב. 65) יתרו כ, ב. 66) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שער הפסוקים להאריז"ל ויחי מט, י. תו"א ר"פ משפטים (עה, ב).

המשך ביאור למסכת בבא בתרא ליום שני עמ' ב

1 - מה אומר על כך הפסוק 'כי אש יצאה מהשבון' וגו', תצא אש מן
 2 הצדיקים המחשבין, ותאכל את שאינן מחשבין, וכמבואר לעיל
 3 (עה), שכל אחד ואחד נכוח מחופתו של חברו הגדול ממנו.
 4 ו'להקה מקרית סיוח' היינו מקרית צדיקים שנקראו סיוח - אילנות,
 5 אבקה עד מואב' זה המהלך אחר יצרו, בעיר זה שמהלך אחר סיוחה
 6 נאה, שתאכל אותו האש והלהבה היוצאת מן הצדיקים. וכן
 7 תאכל את 'בעלי' כמות ארנון, אלו נפי הרוח, שגבוהה רוחם
 8 ככמות ארנון. דאמר מר, כל אדם שיש בו נפשות הרוח, נופל בגיהנם.
 9 ו'נרים', כלומר, אם אמר רשע, אין רם, אבד השבון אבד השבון
 10 של עולם, כלומר, שאומר שכביכול אין דין ואין דין, אם כן 'עד
 11 דיבן', כלומר אמר הקדוש ברוך הוא המתן עד שיבא דין, ו'נשים
 12 מבארת הגמרא: על כן יאמרו 'המושלים', אלו הצדיקים המושלים
 13 ביצרים, 'בואו חשבון' בואו ונחשב חשבוננו של עולם, דהיינו הפסד
 14 מצוה כנגד שקרה - את מה שמתבטל מלהרויח בשעה שעוסק
 15 במצוה, או שמחסר את ממונו בנתינת צדקה, אל מול שכר המצוה
 16 שעתיד לקבל. וכן שָׁכַר עֲבִירָה כְּנֶגֶד הַפְּסָדָה - שכר העבירה
 17 שביכולתו להשתכר על ידה, אל מול ההפסד, שיפסיד יותר
 18 לעתיד לבוא אם יעבור עליה. תבנה ותבונן, כלומר, אם אתה
 19 עושה כן, לחשב חשבונות אלו, אם כן תבנה בעולם הזה, ותבונן
 20 לעולם הבא.
 21 ממשוכה הגמרא ומבארת: 'עיר סיוח', אם משים אדם עצמו בעיר
 22 [סיוח] זה שמהלך אחר סיוחה נאה, דהיינו שמתפתה אחר יצרו
 23 ודברי האפיקורסים, כעיר שמהלך אחר תאוותו, מה בתיב אחריו

המשך ביאור למסכת בבא בתרא ליום שבת קודש עמ' א

1 פחות מארבע או יותר משמונה, אין הם מצטרפים. הרי שאף
 2 שבעיקריהן אין הם אלא שלשה גפנים, מכל מקום אחר שהשרישו
 3 הרי הם נחשבים לששה, והוא הדין בשלשה בדי אילן, שקנה את
 4 הקרקע.
 5 הגמרא מסתפקת באופנים מסוימים, האם מצטרפים השלשה
 6 אילנות: בעי רב פפא, מפר לו שנים ו-שני אילנות] בתוך שדהו,
 7 ואילן אחד על המצר - על גבול שדהו, מהו, האם אינם מצטרפים
 8 להחשב שדה אילן, כיון שהאילן העומד על הגבול נחשב מופלג

9 מן השנים ולא קנה את הקרקע, או שמוא מצטרפים, וקנה הקרקע.
 10 ממשוכה הגמרא ומסתפקת: אם נקוט כצד שקנה את הקרקע,
 11 עדיין יש להסתפק במכר לו שנים בתוך השדה שלו, ואחד בתוך
 12 של הברו - ואילן נוסף העומד בשדה חברו, וקנה אותו המוכר
 13 עם הקרקע, וכעת מכר ללוקח אילן זה עם שני אילנות שבקצה
 14 שדהו, מאי, האם אף באופן זה מצטרפים הם, או שמוא כיון שבשני
 15 שדות הם עומדים, אינם מצטרפים, מסיימת הגמרא: תיקו -
 16 תעמוד שאלה זו בספק, שלא נפשטה.